NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1580/2006

ze dne 20. října 2006,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1043/2005, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 3448/93, pokud jde o režim poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše těchto náhrad

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 3448/93 ze dne 6. prosince 1993 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů [1], a zejména na čl. 8 odst. 3 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s článkem 4 nařízení Komise (ES) č. 1043/2005 [2] a ve spojení s čl. 1 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení se nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty [3], použije na vývozy produktů ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy.

(2) V souladu s čl. 3 druhou odrážkou nařízení (ES) č. 800/1999 nárok na vývozní náhradu vzniká při dovozu do určené třetí země, pokud se na tuto třetí zemi vztahuje rozlišená sazba náhrady.

(3) Články 14, 15 a 16 nařízení (ES) č. 800/1999 stanoví podmínky pro platbu rozlišené náhrady, zejména doklady, které musí být předloženy jako důkaz o dodání zboží na místo určení.

(4) Článek 17 nařízení (ES) č. 800/1999 stanoví, že členské státy mohou za určitých okolností osvobodit vývozce od předložení průkazních dokladů jiných, než je přepravní doklad, vyžadovaných podle článku 16 uvedeného nařízení.

(5) Existuje velké množství specifických žádostí, na jejichž základě se poskytují náhrady v souladu s nařízením (ES) č. 1043/2005. Většina zboží, na nějž se tyto žádosti vztahují, se vyrábí za jasně stanovených technických podmínek, má stálé vlastnosti a jakost, řídí se obvyklým schématem vývozu a jeho výrobní plány zaregistrovaly a potvrdily příslušné orgány.

(6) Za těchto specifických okolností a s cílem zjednodušit administrativní práci spojenou s poskytováním vývozních náhrad podle nařízení (ES) č. 1043/2005 je vhodné přijmout zvláštní ustanovení, která poskytnou členským státům větší flexibilitu než ustanovení článku 17 nařízení (ES) č. 800/1999, pokud se budou týkat maximálních hodnot, pod jejichž úrovní budou moci členské státy osvobodit vývozce od povinnosti předložit průkazní doklad vyžadovaný podle článku 16 posledně uvedeného nařízení.

(7) Proto je vhodné, aby se v případech, kdy je zboží baleno pro maloobchodní prodej spotřebiteli nebo kdy se zboží řídí obvyklým a zavedeným schématem vývozu zahrnujícím vývozy stejného vývozce zboží se stejným kódem KN stejnému příjemci, členským státům poskytla flexibilita podle vlastního uvážení při osvobozování vývozců od povinnosti předložit průkazní doklad vyžadovaný podle článku 16 nařízení (ES) č. 800/1999, pokud požadují, aby vývozce takový doklad předložil při kontrole na místě.

(8) Je nutné zajistit, aby na jedné straně členské státy mohly stanovit, aby se výše uvedená osvobození týkala pouze operací, pro něž jsou udělována, a aby jednotliví vývozci na druhé straně předem věděli, pro jaké vyvážené zboží a pro jaké činnosti jim členské státy umožní využívat těchto pružnějších opatření. Proto je vhodné, aby členské státy zavedly správu schvalovacího postupu, kterým budou moci kontrolovat zboží a činnosti, pro něž chtějí povolit tato pružnější opatření.

[1] Úř. věst. L 318, 20.12.1993, s. 18. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2580/2000 (Úř. věst. L 298, 25.11.2000, s. 5).
[2] Úř. věst. L 172, 5.7.2005, s. 24. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 544/2006 (Úř. věst. L 94, 1.4.2006, s. 24).
[3] Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s. 11. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 671/2004 (Úř. věst. L 105, 14.4.2004, s. 5).

(9) Je třeba zajistit, aby se osvobození udělená podle těchto ustanovení pokládala za rizikové faktory, k nimž se musí přihlédnout pro účely čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 4045/89 [1] o kontrole opatření tvořících součást systému financování záruční sekcí Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, prováděné členskými státy. Kromě toho, pokud členské státy hledají určitou dokumentaci na základě rizikových faktorů, je rovněž třeba, aby dodržovaly zásady stanovené v nařízení Komise (ES) č. 3122/94 ze dne 20. prosince 1994, kterým se stanoví kritéria pro analýzu rizika, pokud jde o zemědělské produkty, pro které jsou poskytovány náhrady [2].

(10) Bez ohledu na ustanovení o osvobozeních, jež stanoví toto nařízení, by průkazní doklady požadované podle článku 16 nařízení (ES) č. 800/1999 měly být v určitých případech povinné. Skutečnost, že vyplácení náhrad bylo podřízeno těmto požadavkům, přináší podstatnou změnu správních postupů jak pro příslušné vnitrostátní orgány, tak i pro vývozce, má administrativní dopad a představuje značnou finanční zátěž. Získávání průkazních dokladů podle článku 16 nařízení (ES) č. 800/1999 může v některých zemích vyvolat značné administrativní obtíže. S cílem zmírnit určitá administrativní a finanční omezení uložená vývozcům a umožnit orgánům a vývozcům, aby zavedli nová opatření pro dané zboží a postupy potřebné k zajištění toho, že všechny formality budou plynule splněny, je vhodné stanovit přechodné období, během něhož bude zjednodušen postup předkládání dokladu, že byly splněny celní formality pro dovoz.

(11) Nařízení (ES) č. 1043/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(12) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro horizontální otázky týkající se obchodu se zpracovanými zemědělskými produkty neuvedenými v příloze I,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 54 nařízení (ES) č. 1043/2005 se doplňují nové odstavce 3 až 6, které znějí:

„3. Pro zboží uvedené v příloze II tohoto nařízení a odchylně od článku 17 nařízení (ES) č. 800/1999 platí částka stanovená v odst. 1 písm. b) tohoto článku bez ohledu na zemi nebo území určení vývozu zboží:

a) v případě zboží baleného pro maloobchodní prodej spotřebiteli v bezprostředním obalu o čisté hmotnosti nepřevyšující 2,5 kg nebo v nádobách o obsahu nejvýše 2 litry s označením ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES (*), na níž je uveden buď dovozce do země určení nebo jejíž text je v úředním jazyce země určení nebo v jazyce srozumitelném v této zemi;

b) v případech, kdy určitý vývozce nejméně dvanáctkrát v průběhu dvou let předcházejících datu žádosti o povolení, jak je uvedena v odstavci 4, vyvezl zboží neobsahující více než 90 % hmotnostních jakéhokoli jediného základního produktu, na nějž se uplatňují náhrady, které mělo stejný osmimístný kód KN a směřovalo ke stejnému příjemci.

4. V případech uvedených v odstavci 3 mohou členské státy na základě žádosti udělit formální povolení osvobozující daného vývozce od povinnosti předložit doklady vyžadované podle článku 16 nařízení (ES) č. 800/1999 jiné, než je přepravní doklad.

Povolení uvedené v prvním pododstavci platí, není-li zrušeno, nejdéle po dobu dvou let a je obnovitelné. Členské státy mohou povolení podle vlastního uvážení zrušit a musí je okamžitě odebrat, zejména pokud mají důvodné podezření, že vývozce nedodržel podmínky specifického povolení.

Osvobození udělená v souladu s prvním pododstavcem se pokládají za rizikové faktory, k nimž je třeba přihlédnout pro účely čl. 2 odst. 1 nařízení (EHS) č. 4045/89.

Vývozci, kteří využívají osvobození, uvedou číslo povolení na jednotný správní doklad a na zvláštní žádost o platbu, jak je uvedena v článku 32 tohoto nařízení.

[1] Úř. věst. L 388, 30.12.1989, s. 18. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2154/2002 (Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 4).

[2] Úř. věst. L 330, 21.12.1994, s. 31. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2655/1999 (Úř. věst. L 325, 17.12.1999, s. 12).

5. Bez ohledu na odstavec 4 mohou členské státy v případech uvedených v odst. 3 písm. b) osvobodit daného vývozce od povinnosti předložit přepravní doklady na všechny vývozy, na něž se vztahuje povolení, pokud se po daném vývozci žádá, aby předložil přepravní doklady k přinejmenším 10 % takových vývozních prohlášení nebo jeden ročně, podle toho, která z hodnot je větší, o čemž rozhodne členský stát podle kritérií stanovených nařízením (ES) č. 3122/94.

6. V případě zboží uvedeného v příloze II tohoto nařízení, jehož vývozní prohlášení bylo přijato nejpozději dne 30. září 2007 a k němuž vývozce nemůže předložit průkazní doklad uvedený v čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 800/1999, je zboží považováno za dovezené do třetí země po předložení kopie přepravního dokladu a buď jednoho dokladu uvedeného v čl. 16 odst. 2 nařízení (ES) č. 800/1999, nebo bankovního dokladu vydaného schválenými zprostředkovateli usazenými ve Společenství, který potvrzuje, že platba odpovídající danému vývozu je připsána na účet vývozce vedený u zprostředkovatelů, nebo dokladu o zaplacení.

Pro účely článku 20 nařízení (ES) č. 800/1999 členské státy vezmou na vědomí ustanovení prvního pododstavce.

(*) Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2006.

Za Komisi
Günter VERHEUGEN
místopředseda